

Phần 9: PHÁP LINH TINH

(Ni không có pháp xin chỉ chỗ làm phòng. Còn các pháp khác đều giống với pháp của Đại Tăng.)

Pháp yết-ma nội hộ giúp cho Tăng chúng tấn phạt:

Luật Tạng đã nói chánh pháp của Tăng, cốt yếu có ba nên kết lập gọi là pháp, là Tỳ-ni, là lời Phật dạy.

- Pháp có năm loại hạnh viển ly:

1. Pháp xuất ly chẳng phải thế gian.
2. Pháp vượt qua chẳng phải thọ nhập.
- >. Vô dục chẳng phải hữu dục.
4. Không kết chẳng phải có kết.
5. Không thân cận sinh tử chẳng phải thân cận sinh tử.

- Tỳ-ni có năm loại cốt yếu xuất ly:

1. Thiếu dục chẳng phải đa dục.
2. Biết đủ chẳng phải không biết đủ.
- >. Dễ hộ trì chẳng phải khó hộ trì.
4. Dễ nuôi dưỡng chẳng phải khó nuôi dưỡng.
5. Trí hùê chẳng phải ngu si.

- Lời của Đức Phật dạy có năm hạnh giáo giới:

1. Người có tội thì cấm.
2. Người không có tội thì cho phép.
- >. Hoặc cấm hoặc cho phép mà có người giới bị khuyết thì như pháp cử tội họ.
4. Người luôn luôn vi phạm thì nên chiết phục và ức niệm.
5. Công đức chân thật thích nghi gọi là tốt.

Cho nên, trong kinh dạy: chánh pháp tục, chánh pháp diệt, nghĩa là người truyền pháp này cũng có ba điều, nên lời bậc Thánh gọi là biết pháp, biết luật, biết Ma-di (Luận).

Biết pháp, nghĩa là khéo thọ trì Tạng Tu-đa-la, như A-nan v.v...

Biết luật, nghĩa là khéo thọ trì Tạng Tỳ-ni, như Ưu-ba-ly v.v...

Biết luận, nghĩa là khéo lãnh đạo cầm cân nảy mực như Đại Ca-diếp v.v.... cho nên, phàm muốn làm rạng rỡ con đường của bậc Thánh, để hưng thịnh đạo giáo, kế thừa phép tắc, đời sau không bị đoạn tuyệt lúc đó chẳng phải các vị ấy thì ai!

- Năm pháp nhập chúng:

1. Nên thể hiện tâm từ.
2. Nên tự hạ mình xuống như cái thân lau bụi.
- >. Khéo biết lúc đứng ngồi phải có oai nghi trên dưới.
4. Không nói lung tung chuyện thế tục, vì chúng thuyết pháp, hoặc thỉnh người khác nói.

5. Nếu trong Tăng có việc không thể cung kính tâm không an nhĩn thì nên im lặng.

- Năm việc im lặng như pháp:

1. Thấy người khác phi pháp im lặng.

2. Không có người hỗ trợ im lặng.

>. Phạm tội nặng im lặng.

4. Đồng túc im lặng.

5. Đồng túc ở chỗ khác im lặng.

- Năm việc im lặng phi pháp:

1. Yết-ma như pháp tâm bất đồng mà vẫn mặc tình im lặng.

2. Được bạn đồng ý mà vẫn mặc tình im lặng.

>. Hoặc thấy tội nhỏ mà vẫn im lặng.

4. Vì làm biệt trú mà im lặng.

5. Ở trên giới trường mà im lặng.

- Có năm loại pháp bỏ:

1. Tỳ-kheo phạm tội, Tỳ-kheo khác hỏi: Ông có thấy mình phạm tội không? Đáp: Không thấy. Vị kia nói: Nếu ông thấy tội thì nên sám hối.

2. Tỳ-kheo phạm tội, Tỳ-kheo khác hỏi: Ông có thấy mình phạm tội không? Đáp: Không thấy. Người kia nói: Nếu ông thấy tội nên sám hối trong Tăng.

>. Tỳ-kheo phạm tội, Tỳ-kheo khác hỏi: Ông có thấy mình phạm tội không? Đáp: Không thấy. Người kia nói: Nếu ông thấy mình có tội thì nên ở trong Tăng này sám hối.

4. Tỳ-kheo phạm tội, Tỳ-kheo khác hỏi: Ông có thấy mình phạm tội không? Đáp: Không thấy. Chúng Tăng nên bỏ không nói nữa, ông không thấy tội lỗi thì tùy ý muốn đi chỗ nào thì đi, không cho ông bố-tát, như ngựa chững khó điều phục, hàm, cương, nọc đều bỏ. Ông cũng giống như vậy.

5. Tỳ-kheo phạm tội, Tỳ-kheo khác hỏi: Ông có thấy mình phạm tội không? Đáp: Không thấy! Người kia nên ở trong chúng tác pháp Yết-ma cử tội không thấy.

- Có năm loại tác pháp Yết-ma:

1. Hiện tiền.

2. Tự nói.

>. Không thanh tịnh.

4. Như pháp.

5. Hòa hợp.

Tư nghĩa là biết bệnh, biết thuốc, biết đối trị. Thiệt ở trong nghi phế, lập, thông, tắc, tồn hộ. Cho nên, cuối cùng đưa đến công giữ gìn, nghĩa rõ ở đây.

- Ba loại pháp điều:

1. Yết-ma quở trách.
2. Yết-ma khu tản (đuổi).
- >. Yết-ma y chỉ.
- Ba loại pháp diệt:
1. Chỗ phạm tội.
2. Nhiều người nói.
- >. Như cỏ che đất.
- Ba pháp bất cộng tục:
1. Yết-ma ba cử.
2. Trị ngứa chứng.
- >. Yết-ma diệt tận.

Pháp Yết-ma quở trách:

(Trước hết nêu tội phạm, tác pháp nhớ nghĩ để định tội rồi sau đó mới tác pháp Yết-ma.)

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo này tên là... thích tranh chấp lẫn nhau, cùng nhau nhục mạ, nói lời hung dữ, nhau nhau hơn thua. Các Tỳ-kheo kia tự cùng nhau tranh chấp rồi. Nếu lại có Tỳ-kheo khác tranh chấp nhau mà người kia liền đến khuyến khích: Các ông khỏe mạnh, không giống như họ. Các ông học nhiều, trí huệ, giàu có, cũng có trí thức hơn họ nhiều. Chúng tôi sẽ làm bạn với các ông để làm cho trong Tăng chưa có sự tranh cãi thì sinh ra sự tranh cãi, đã có sự tranh cãi thì không chấm dứt được. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý vì Tỳ-kheo tên là... tác pháp Yết-ma quở trách. Nếu sau cùng họ tranh chấp lại, nhục mạ với nhau lại, Tăng chúng sẽ tăng thêm tội để trị họ. Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo này tên là... thích tranh chấp với nhau, cùng nhục mạ lẫn nhau, miệng toàn nói lời hung dữ, tranh nhau hơn thua. Các Tỳ-kheo kia tự tranh chấp lẫn nhau rồi, nếu lại có Tỳ-kheo khác tranh chấp thì người đó đến khuyến khích vị kia: Các ông khỏe mạnh, không giống như họ. Các ông học nhiều, có trí huệ, và giàu có, lại cũng có trí thức hơn họ nhiều. Chúng tôi sẽ làm bạn với các ông để làm cho trong Tăng chưa có sự tranh cãi thì sinh ra sự tranh cãi, đã có sự tranh cãi thì không chấm dứt được. Tăng vì Tỳ-kheo tên là... tác pháp Yết-ma quở trách. Các Trưởng lão nào đồng ý Tăng cho Tỳ-kheo tên là... Yết-ma quở trách. Nếu sau này họ lại tranh chấp nhau, nhục mạ nhau, chúng Tăng sẽ tăng thêm tội để trị họ thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì nói ra. Đây là lần Yết-ma đầu tiên. (Thưa ba lần như vậy.)

Tăng đã đồng ý cho Tỳ-kheo tên là... tác pháp Yết-ma quở trách

rồi. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Việc ấy, nay tôi xin ghi nhận như vậy. (Khi cho Yết-ma rồi, đoạt ba mươi lăm việc để khiến họ chiết phục. Sau đó, nếu họ tùy thuận hối cải thì Tăng nên trả lại và Yết-ma giải cho họ.

Văn yết-ma cho chỗ phạm tội:

(Trước nêu tội phạm, tác pháp nhớ nghĩ định tội họ rồi, sau đó mới tác pháp Yết-ma)

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo này tên là... không hổ không thẹn, phạm nhiều các tội có thấy, nghe và nghĩ. Trước tự nói phạm, sau nói không phạm, lời nói trước sau đều trái ngược nhau. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý, nay Tăng Yết-ma định chỗ tội của Tỳ-kheo tên là... Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo này tên là... vô tâm, vô quý phạm nhiều tội lỗi có thấy, nghe và nghĩ, trước tự nói phạm, sau nói không phạm, lời nói trước sau đều trái ngược nhau. Nay Tăng Yết-ma định chỗ tội của Tỳ-kheo... này. Các Trưởng lão nào đồng ý, nay Tăng Yết-ma định chỗ tội của Tỳ-kheo tên là... thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì nói ra. Đây là lần Yết-ma thứ nhất. (Thưa ba lần như vậy.)

Tăng đã đồng ý cho Tỳ-kheo tên là... Yết-ma định chỗ tội rồi. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Việc ấy, nay tôi xin ghi nhận như vậy. (Cho Yết-ma rồi tức đoạt ba mươi lăm việc để cho người này về sau điều phục. Nếu tùy thuận hối cải, Tăng nên trả lại và cho y giải.

Văn yết-ma cho diệt tẩn:

(Trước hết nêu tội phạm, tác pháp nhớ nghĩ, định tội rồi, sau đó mới tác pháp Yết-ma.)

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo này tên là... phạm tội Ba-la-di. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Nay Tăng cho Tỳ-kheo tên là... phạm tội Ba-la-di yết-ma diệt tẩn (đuổi đi) không được cùng sống chung và không được cùng làm việc. Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo này tên là... phạm tội Ba-la-di. Nay Tăng cho Tỳ-kheo tên là... phạm tội Ba-la-di Yết-ma diệt tẩn, không được ở chung và không được làm việc chung. Các Trưởng lão nào đồng ý, Tăng cho Tỳ-kheo tên là... phạm tội Ba-la-di Yết-ma diệt tẩn, không được sống chung, không được làm việc chung thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì nói ra. Đây là lần Yết-ma thứ nhất. (Thưa ba lần như vậy.)

Tăng đã đồng ý cho Tỳ-kheo tên là... phạm tội Ba-la-di Yết-ma diệt tẩn (đuổi đi) không được ở chung, không được làm việc chung.

Tăng đã đồng ý vì im lặng. Việc ấy, nay tôi xin ghi nhận như vậy. (Pháp này đuổi đi vĩnh viễn không giải)

Ba Yết-ma sau này đều là pháp tự phạt. Nhưng vì lỗi có nặng có nhẹ, nên thứ bậc chia làm ba: Trước Yết-ma quở trách là pháp điều phục, Yết-ma chỉ chỗ tội là pháp chiết phục, Yết-ma diệt tận là pháp khu xuất (đuổi đi). Vì thế, trong kinh có dạy: Người nên điều phục thì điều phục, người nên chiết phục thì chiết phục, người nên đuổi đi thì đuổi đi. Nếu nói theo sự việc thì Yết-ma chẳng phải chỉ có một, nói đủ ở trong luật điển, làm sao sưu tập đầy đủ được, nên mỗi cái đều phân ra. Nay chỉ nêu một Yết-ma để thấy, còn các loại khác thì chuẩn theo đây có thể biết.

